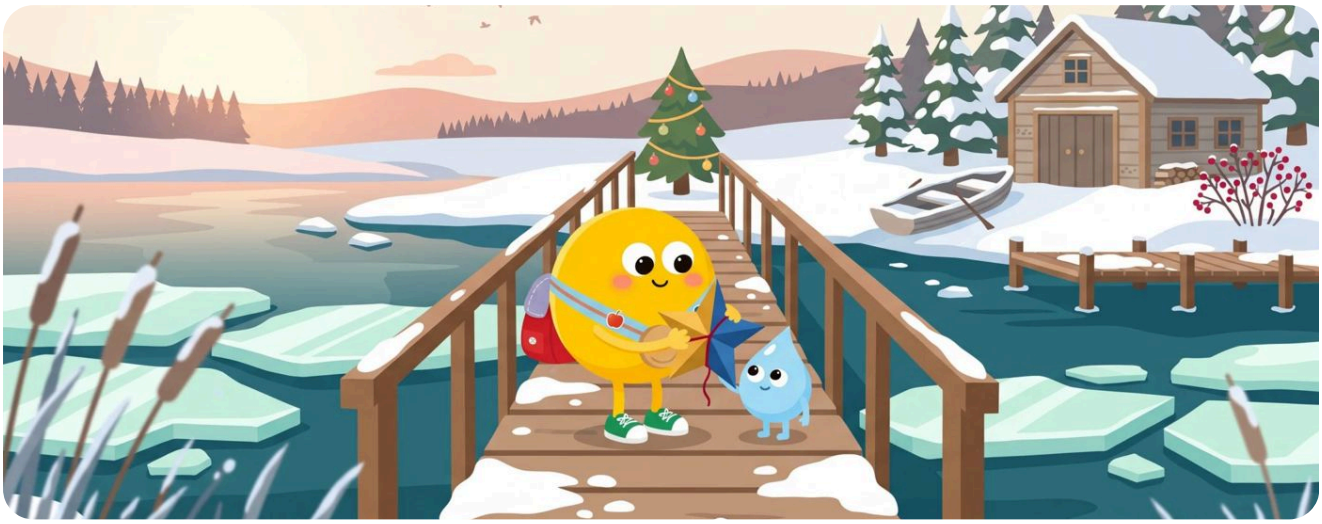
Lumi és a fél csillag

Karácsony reggelén Lumi aranycsillaga kettétörik, és fél csillaggal nem lehet fenyőt díszíteni.

Azon a karácsony reggelen vékony hó feküdt a Barátság Hídján. A deszkák halkan reccsentek a lépések alatt, a híd alatt pedig lassan úszkáltak a jégtáblák.

A híd túlsó végén egy kicsi fenyő álldogált. Már fel volt díszítve, csak a legfelső ágáról hiányzott valami.

Lumi reggel aranypapírból csillagot vágott ki. De az olló megcsúszott, és a csillag kettétört. Csak a fele maradt ép.

Mégis elvitte. Lábujjhegyre állt, és feltette a legfelső ágra. A fél csillag oldalra billent, aztán lecsúszott a hóba.

Másodszorra egy marék havat nyomott mögé, hogy megtartsa. A hó elolvadt a tenyerében, a papír pedig meglágyult a széleinél.

Lumi leült a híd korlátja mellé, és a hóra tette a fél csillagot.

„Ez semmire sem jó”, mondta halkan.

Fél csillag. Aztán megjött a másik fele.

Akkor jött a hídon a barátja, egy kicsi kék vízcsepp, akivel minden reggel itt szoktak találkozni. A kezében ő is egy fél csillagot szorongatott, kékből.

„Az enyém is eltört”, mondta. „Éppen ki akartam dobni.”

Lumi odatette a magáét mellé, a hóra. A két törött szél majdnem pontosan összeért.

Piros fonállal kötötték össze ott, ahol a papír megrepedt. Aztán ketten emelték fel, és ketten akasztották a legfelső ágra.

Az egyik fele arany volt, a másik kék. Ahogy megmozdult a szélben, hol az egyik villant meg, hol a másik.

„Köszönöm, hogy elhoztad”, mondta Lumi.

„Köszönöm, hogy megvártál”, felelte a kicsi kék vízcsepp.

Sokáig álldogáltak ott, és nézték. A hó szitált, a jégtáblák pedig csendben úsztak tovább a híd alatt.

Ami külön kevés, az együtt egész lehet.

Vége

Beszélgessetek róla

A mese végén megkérdezheted a gyermekedtől:

1. Te hogy érezted volna magad Lumi helyében, amikor az olló megcsúszott, és kettétört a csillag?
2. Mit gondolsz, miért akarta a kicsi kék vízcsepp kidobni a saját felét?
3. Volt már olyan, hogy valami elromlott nálatok, és ketten csináltatok belőle valami újat?